

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie z zażalenia **I. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 kwietnia 2023 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 27 lutego 2023 r.,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wpłynęło zażalenie **I. D.** na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 2 września 2022 r., sygn. akt [...], o umorzeniu śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych lub przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego - sędzię Sądu Okręgowego w P, B.P., w okresie od 7 do 21 kwietnia 2022 r., poprzez niewłaściwe rozpoznanie sprawy o sygn. akt I C [...], naruszenie przepisów postępowania, nieprzeprowadzenie dowodów niezbędnych dla rozstrzygnięcia prowadzonego postępowania oraz przerobienie dokumentu w postaci protokołu rozprawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. w celu użycia go za autentyczny, czym sędzia ta miała działać na szkodę interesu prywatnego **I. D.**, tj. czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2023 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej

sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w związku z objęciem zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa sędzi nadrzędnego nad nim Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić tylko wyjątkowo, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności za tym przemawiających należą sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny, przez sąd miejscowo właściwy. Obowiązek wykazania, że w konkretnej sprawie zachodzą takie przesłanki spoczywa na sędzie występującym z inicjatywą w trybie art. 37 k.p.k.

Takich okoliczności w tej sprawie nie wskazano. Za takie nie można uznać konieczności rozpoznania przez sąd miejscowo właściwy zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa w sprawie dotyczącej niedopełnienia obowiązków służbowych lub przekroczenia uprawnień przez sędziego orzekającego w sądzie nadrzędnym. Rozpoznanie tego środka odwoławczego nie musi wiązać się z zagrożeniem dobra wymiaru sprawiedliwości i podejrzeniem braku obiektywizmu przy rozpoznawaniu sprawy przez sąd niższego rzędu. W orzecznictwie słusznie bowiem przyjmuje się, że „Samo tylko zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez sędziego nie może być automatycznie traktowane na równi z sytuacją, w której w toku wszczętego postępowania karnego stroną postępowania jest sędzia wykonujący funkcję w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy, czy też sądzie funkcjonalnie nadrzędnym” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2022 r., II KO 94/21).

Jak już wcześniej wskazano przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Winien być zatem interpretowany w sposób restryktywny i stosowany tylko wtedy, gdy to dla postronnego, ale świadomego obserwatora procesu, a więc znającego w sposób ogólny reguły określonego postępowania, rozpoznanie sprawy w danym sądzie wzbudzałoby wątpliwości. Decydujące jest więc to, czy w konkretnej sprawie zachodzą okoliczności mogące wywołać wątpliwości co do obiektywizmu sądu

rozpoznającego sprawę sędziego orzekającego w sądzie instancyjnie nadrzędnym. Zaistnienia tego typu okoliczności w przedmiotowym wniosku nie wykazano.

Nie dostrzegając w niniejszej sprawie podstaw do odstąpienia od zasady właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[ał]